

ECCE HOMO ŠTERNBERK, Z. S. POMÁHÁ HANDICAPOVANÝM

Dne 17.1.2017 si od pracovníků Ecce Homo Šternberk a pracovníka firmy HELP 2 MOVE převzal pan Zdeněk Pitner revoluční kompenzační pomůcku „Elektrický stimulátor WalkAide“ (= stimulací peronálního nervu dokáže stimulátor vyvolat kontrakci svalu tak, aby došlo při kroku ke zvednutí špičky. Dokáže nahradit ztracenou peronální funkci nervu. Stimulace se programuje přímo na aktivní chůzi pacienta, při které pacient získává větší stabilitu, zlepší se svalová síla a prokrvení končetiny. Přístroj maximalizuje potenciál k návratu ztracené možnosti samostatné chůze). **Byl tak laskav a o svém handicapu a následné podpoře spolku poskytl rozhovor:**

Můžete stručně popsat svůj handicap?

V listopadu 2015 jsem po předchozích klasických bolestech hlavy a nevolnostech byl převezen v kritickém stavu do FN OL, kde mi diagnostikovali „kavernom mozkového kmene na míšním zakončení“ (= tenkostěnná cévní dutina, kterou protéká velmi zvolna krev. Rizikem je možnost prasknutí s vylitím krve do okolní mozkové tkáně, což v případě mozkového kmene (struktura mozku, kde jsou uložena životně důležitá centra, nejrizikovější oblast mozku) znamená možnost těžkého postižení až smrti. Operace se tedy provádí preventivně, aby se zabránilo takovému prasknutí (pokud byl zjištěn náhodně) nebo druhému prasknutí (pokud byl nalezen po prvním, menším výtoku krve). Druhé prasknutí bývá obvykle smrtelné. Vzhledem k lokalizaci útvaru se jedná o jeden z nejobtížnějších neurochirurgických výkonů.). Dvanáct dní jsem byl v umělém spánku. Po probuzení jsem byl ochrnutý, provedli mi tracheostomii, byl jsem na umělé výživě. V rámci rehabilitace jsem rozhýbal levou část těla, pravou rehabilituji do

dnešních dnů. Učil jsem se znovu mluvit, písmena, násobilku, polykat jídlo, atd. Měl jsem dvojité vidění, neorientoval se ve dnech ani měsících. Po rehabilitacích ve FN OL jsem byl převezen do rehabilitačního ústavu Hrabyně, kde mi v rámci rehabilitace zapůjčovali elektrický stimulátor WalkAide, díky kterému se můj zdravotní stav výrazně zlepšoval.

Proč jste přístroj nezískal hned?

Snažil jsem se přístroj získat přes zdravotní pojišťovnu. Požadavek byl revizním lékařem zamítnut z důvodu nehrazení tohoto zdravotního prostředku z prostředků veřejného zdravotního pojištění. Pořizovací cena přístroje je vysoká (129 139, - Kč), nebylo v mých finančních možnostech pomůcku získat, začal hledat možnost pomoci u nadací nebo NNO.

Jak jste se o podpoře spolku v rámci individuálních žádostí na nadace dozvěděl?

Vyhledal jsem si na internetu základní údaje o nadacích, které by mi mohly finančně přispět. Nadace v žádostech o finanční příspěvek mají podmínku a to, že o příspěvek může žádat pouze NNO či jiné sdružení nebo spolek pomáhající lidem s postižením. Žadatelem nemůže být fyzická osoba. Spolek Ecce Homo Šternberk jsem zvolil z toho důvodu, že působí v blízkosti mého bydliště a součástí jeho činnosti je pomoc a aktivity pro handicapované.

Jak probíhala spolupráce s pracovníky spolku?

Zkontaktoval jsem se s vedoucí tohoto spolku, která následně informovala sociálního pracovníka a spolupráce se během pár dnů dala do pohybu.

Kdo Vám na přístroj přispěl?

Z nabídky nadací jsme nakonec po bedlivém zvážení s pracovníkem spolku zvolili Nadaci ČEZ. Na začátku jsme žádali o celkovou částku na pořízení přístroje. Tato žádost byla zamítnuta, ale během pár dnů jsme obdrželi nabídku na uhrazení většiny nákladů formou aplikace Nadace ČEZ Pomáhej pohybem. Díky této aplikaci a veřejnosti jsme během několika dní nasbírali požadované body k získání ¾ nákladů na pořízení přístroje. Chybějící částky jsme získali oslovením dalších nadací: Agrofert a Charta 77 – Konto bariéry, a mého zaměstnavatele. Tímto všem děkuji :-).

Jaké je Vaše budoucnost s přístrojem?

Z vlastní zkušenosti jsem si mohl vyzkoušet, jaké to je rehabilitovat s přístrojem a bez něj. A věřte mi, je v tom zásadní rozdíl! Přístroj mohu využívat jak pro ochrnutou pravou dolní končetinu, tak i pro horní pravou končetinu. Věřím, že časem se díky tomuto přístroji budu moci pohybovat mnohem lépe a nakonec i bez jeho podpory. Čeká mě ještě dlouhá cesta, ale s pomocí WalkAidu zvládnou dosáhnout svého cíle a rád bych poté předal přístroj dalšímu pacientovi.

Co byste doporučil i ostatním podobně handicapovaným?

Tuto nemoc nikomu nepřeji, ale je-li již dotyčný takto nebo podobně postižen jako já, tak aby dostal příležitost vyzkoušet tento přístroj a poctivě s ním rehabilitoval. Sám jsem důkazem pozitivního vlivu rehabilitováním zásluhou tohoto přístroje.

PaedDr. Eva Kráčmarová, ředitelka